

Alice On Board

For tiny Happy People & not only...

Ιδέες για διασκέδαση; ▾ Στο Φτερό ▾ Παίζουμε & Γελάμε ▾ Lifestyle ▾ Mothers on Board About Me ▾

Το καλοκαίρι στο κουτί της Αργυρώς Πιπίνη – Έχει πολύ καλοκαίρι μέσα του

16:42, 10.Ιουλ. 2019

Κάθε μεσημέρι επιστρέφαμε με το τοπικό λεωφορείο στο σπίτι. Μόλις 2-3 στάσεις από την παραλία, εκεί στο νησάκι όπως του άρεσε του παππού να αποκαλεί το σιδερένιο ο κάβο που έδεναν τα φερυ τα σχοινιά τους μετά το αγκυροβόλι. Βλέπεις ο παππούς δεν είχε ποτέ αυτοκίνητο δεν έμαθε ποτέ να οδηγεί, το ίδιο και η γιαγιά. Μαζεύαμε τις πετσέτες, και τα βατραχοπέδιλα, τα πετούσαμε άτσαλα μέσα στην ψάθινη τσάντα της γιαγιάς και κρεμούσαμε στο χέρι τις μάσκες γεμάτες νερό.

Γιατί εκεί συγκεντρώναμε όλους τους μικρούς θησαυρούς της ημέρας. Αχινούς, αστερίες μικρούς, καβουράκια και κοχύλια, πολλά κοχύλια. Και αφού φτάναμε στο σπίτι, λίγο πριν σερβίρει η γιαγιά τις μπάμιες στο τραπέζι, τρέχαμε να φυλάξουμε τους μικρούς αυτούς θησαυρούς, μόνο φυσικά εκείνους που δεν ήταν πλέον ζωντανοί στο ξύλινο συρτάρι του τραπεζιού που χώριζε τα δύο κρεβάτια – του παππού και της γιαγιάς. Γιατί τα καλοκαίρια έτσι κοιμόντουσαν, χώρια ο ένας από τον άλλον.

Και μετά το φαγητό, με ένα 5δραχμο η κάθε μια στην παλάμη μας, τρέχαμε στη περίπτερο της Αργυρώς για να χώσουμε όλο μας το σώμα μέσα στα τεράστια ψυγεία

και να επιλέξουμε μια από τις **4 γεύσεις παγωτού**, βανίλια, σοκολάτα, φράουλα, μπανάνα. Αυτές υπήρχαν. Μακαντεμια, cookies, πραλίνα, Bueno, καραμέλα, ούτε στα τρελά μας όνειρα.

Όλα αυτά, και άλλα πολλά μου ήρθαν στο μυαλό σαν μια λάμψη από το παρελθόν, όταν πήρα στα χέρια μου και ξεφύλλισα το πολύχρωμο βιβλίο της **Αργυρώς Πιπίνη, Καλοκαίρι στο κουτί, από τις εκδόσεις Παπαδόπουλος**, με τις ολοζώντανες εικόνες του **Αχιλλέα Ραζή**. Κάθε σελίδα και μια ανάμνηση, κάθε εικόνα και μια νέα λαχτάρα, μια νέα προσμονή για το καλοκαίρι. Γιατί το καλοκαίρι δεν είναι μια εποχή, είναι μια **στάση ζωής**.

Μίλησα με την **Αργυρώ Πιπίνη** για τα δικά της καλοκαίρια και μαζί μοιραστήκαμε για λίγο αυτή την **μοναδική αγάπη** για το φως, τη ζωντάνια, και τη δύναμη του καλοκαιριού που σε οδηγεί στην **επανεφεύρεση του άλλου σου εαυτού**, του καλύτερου.

«Καλοκαίρι είναι όταν η τεμπελιά βρίσκει σεβασμό» ~ Sam Keen. Συμφωνείς με αυτή την άποψη;

Ναι, απόλυτα. Αυτός είναι ο ορισμός του καλοκαιριού. Μόνο που η συνθήκη της ραθυμίας και της τεμπελιάς αφορά πια μόνο τα παιδιά και κάποιους που δουλεύουν λιγότερο ή δεν δουλεύουν καθόλου λόγω επιλογής κι όχι επειδή αναγκάστηκαν.

Μια από τις πιο ξεχωριστές σου καλοκαιρινές αναμνήσεις.

Η πρώτη (και μοναδική) φορά που πήγα κατασκήνωση. Έφευγα από την τρυφερό σφιχταγκάλιασμα της οικογένειάς μου και πήγαινα σ' ένα όμορφο μέρος δίπλα στη θάλασσα. Μου άρεσε η συντροφικότητα, ο θάλαμος όπου κοιμόμασταν, τα παιχνίδια που παίζαμε, τα βιβλία που διαβάζαμε, οι ομάδες, οι ομαδάρχες — όλα μου άρεσαν. Μέχρι που με δάγκωσε σκορπιός και η μαμά μου ήρθε και με μάζεψε χωρίς πολλές κουβέντες.

Και η πρώτη φορά που πήγα διακοπές στη Σίφνο, στο Κάστρο, με τον Αλέκο, τον άντρα μου, που δεν ήταν ακόμα άντρας μου.

Το αγαπημένο σου νησί; Γιατί;

Υπάρχουν μέρη με τα οποία νιώθεις, με το που πατάς το πόδι σου, έναν βαθύ, ανεξήγητο δεσμό. **Λες και ανοίγονται μπροστά σου ένα σωρό προοπτικές**, λες και όλα μπορούν να συμβούν. Είσαι ήρεμος και ταυτόχρονα γεμάτος ενέργεια. Και δεν είναι μόνο νησιά αλλά και πρωτεύουσες και χωριά και βουνά.

Ένα τέτοιο μέρος είναι για μένα η **Σίφνος**, η **Σαμοθράκη**, η **Ιθάκη** και κάνα δυο ακόμα νησιά που άλλαξαν, δυστυχώς, δραματικά τα τελευταία χρόνια. Αγαπώ τόσο πολύ αυτά τα μέρη που φοβάμαι μην λυθούν τα μάγια αν πηγαίνω συχνά εκεί. Αλλά σ' ένα νησί ονειρεύομαι να καταφέρω μια μέρα να αποσυρθώ.

Αν κλείσεις τα μάτια και ακούσεις τη λέξη καλοκαίρι, τι είναι αυτό που θα σου έρθει σίγουρα στο μυαλό;

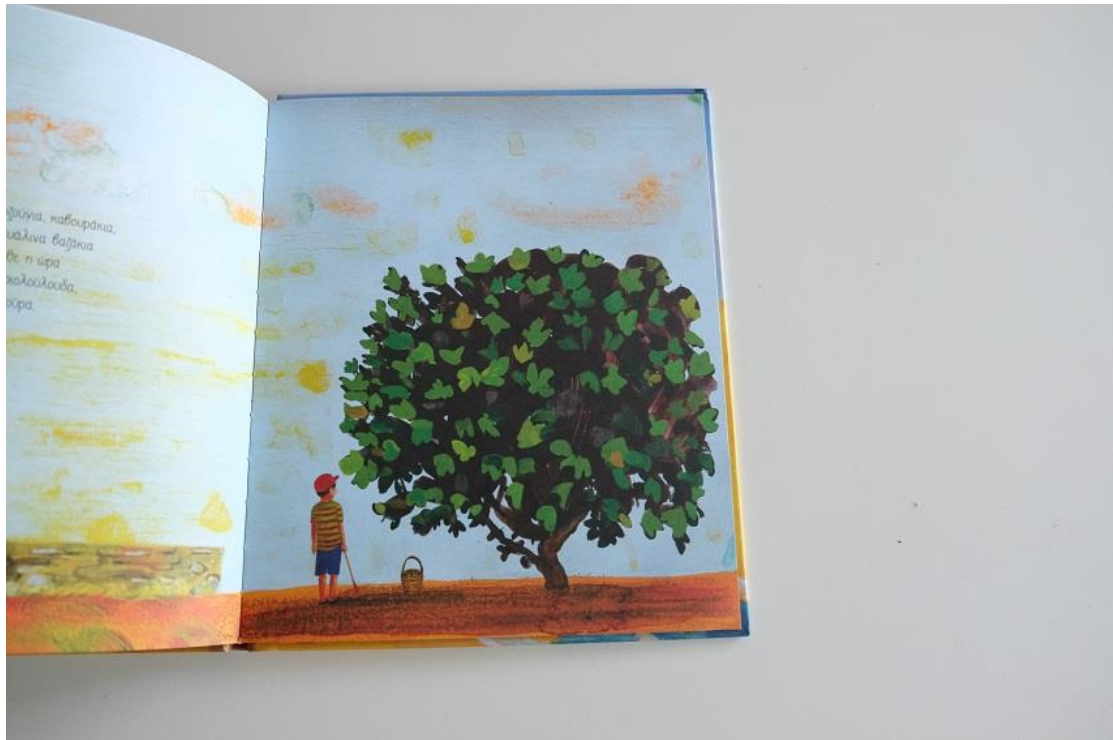
Κατ' αρχάς σκέφτομαι πράγματα ενοχλητικά και δυσάρεστα — τη ζέστη, το ανελέητο φως, τον θόρυβο. Από τον Απρίλιο, όσο περνούν τα χρόνια, με πνίγει το άγχος του επερχόμενου καλοκαιριού. Αλλά μετά σκέφτομαι τα **καλοκαιρινά βράδια**, τον ουρανό όπως τον βλέπουμε όταν δεν υπάρχουν πολλά φώτα, την **ταράτσα του Σινέ Παρί** και του Σπόρτιγκ, τις βόλτες με τους φίλους μου, το σφύριγμα του πλοίου όταν βγαίνει απ' το λιμάνι, το σώμα στον ήλιο, και κάπως ησυχάζω. Σ' ένα ποίημα του ο Ασλάνογλου λέει όλα όσα νιώθω πια για το καλοκαίρι: **Κατεδαφίζονται τα καλοκαίρια στη σειρά/όσο παλιώνω.**

Θα έλεγες ότι έχεις περισσότερο μέσα σου καλοκαίρι ή χειμώνα;

Το έχω δηλώσει και πώς να το πάρω πίσω; Έχω **πολύ καλοκαίρι μέσα μου**, είμαι γεννημένη αρχές Αυγούστου, αλλά... αλλά τώρα πια αγαπώ πιο πολύ τις εποχές των αποχρώσεων, το φθινόπωρο και την άνοιξη, και βέβαια τον χειμώνα. Δεν αντέχω την πόλη με δουλειά, ζέστη και υποχρεώσεις, με ανεμιστήρες και αιρ-κοντίσιον. Εμένα μου αρέσει το χουλούλιασμα, τα μαλακά κουβερτάκια, η ρουτίνα του χειμώνα, τα γάντια, η βροχή, το χιόνι, τα Χριστούγεννα.

Το καλοκαιρινό σου τραγούδι;

Το τζι, τζι, τζι των τζιτζικιών τα μεσημέρια και όσα τραγούδια χορεύαμε στις ντίσκο στα νησιά μέχρι το ξημέρωμα, παλιά, πολύ παλιά. Και το [I've just seen a face](#). Αλλά οι Μπητλς είναι για όλες τις εποχές και όλες τις χρονιές.

Το **παιδικό βιβλίο Καλοκαίρι στο κουτί**, διαβάζεται μονορούφι όπως ζεί κανείς τα καλοκαίρια. Μια γουλιά φρεσκάδας, ικανής να σε κρατήσει ζωντανό τους δύσκολους χειμώνες. Λέξεις και εικόνες σπαρμένες αρμονικά που έρχονται να σου γαργαλίσουν το λαιμό παιχνιδιάρικα και να ανασύρουν κάθε γλυκιά παιδική σου καλοκαιρινή ανάμνηση. Ένα εύκολο και απολαυστικό ανάγνωσμα σε έμμετρη γραφή που μπορεί κάλλιστα να λειτουργήσει με παιχνιδιάρικο τρόπο με ένα παιδί ώστε να φανταστεί νέες εικόνες.

Συνέχεια στη σελίδα του βιβλίου: <http://bit.ly/2GaJs4D>